U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovaným: **1) Nejvyšší správní soud,** se sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno, **2) Krajský soud v Brně**, Rooseveltova 648/16, 601 95 Brno a **3) Krajský soud v Plzni,** Veleslavínova 40, 306 17 Plzeň, týkající se řízení o žalobách proti usnesením žalovaného 1) ze dne 24. 6. 2015, č. j. 8 As 89/2015 – 19, a ze dne 20. 8. 2015, č. j. 10 As 133/2015 – 42, usnesením žalovaného 2) ze dne 30. 7. 2015, č. j. 30 A 88/2015 – 13 a č. j. 30 A 90/2015 – 13, a ze dne 6. 8. 2015, č. j. 30 A 98/2015 – 27, a usnesení žalovaného 3) ze dne 31. 8. 2015, č. j. 30 A 104/2015 – 35, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2016, č. j. 45 A 35/2015 – 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Samostatnými žalobami se žalobce domáhal zrušení v návětí označených usnesení Nejvyššího správního soudu, Krajského soudu v Plzni a Krajského soudu v Brně, kterými byly odmítnuty jeho kasační stížnosti, resp. žaloby proti jiným usnesením Nejvyššího správního soudu či jiných krajských soudů. Všechna zmíněná rozhodnutí se týkají téhož žalobce a v žalobách, resp. kasačních stížnostech je argumentováno po věcné i právní stránce shodně. Krajský soud v Praze proto jednak nyní napadeným usnesením všechny žaloby spojil ke společnému projednání, vzápětí je společně odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení, tento nedostatek byl neodstranitelný, a nebylo proto možné v řízení pokračovat. Žalobce totiž nenapadá rozhodnutí správních orgánů, nýbrž rozhodnutí soudů, žaloby a kasační stížnosti neustále řetězí a domáhá se něčeho, co soudní řád správní, ale i právní řád jako celek nepřipouští.

[2] Ve stejném duchu žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení Krajského soudu v Praze další kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud opakovaně vyhodnotil okolnosti, za nichž stěžovatel podává u soudů návrhy na zahájení řízení, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 45/2012 - 11 ze dne

8. 3. 2012, všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a výsměšnou formou a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu (srov. k tomu obdobně rozsudek ze dne 7. 6. 2012 č. j. 2 As 82/2012 - 13). V evidenci zdejšího soudu je vedeno ke dni doručení kasační stížnosti celkem 291 spisů, kde žalobce vystupuje v pozici stěžovatele, resp. navrhovatele. Z evidence zdejšího soudu je dále patrné, že množství žalobcem vedených sporů se v průběhu času zvyšuje. Pouhá skutečnost, že stěžovatel vede takové množství sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nemělo být vyhověno. Rozhodující je sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů.

[4] Nejvyšší správní soud nevyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti, protože při předběžném posouzení zjistil, že v posuzovaném případě je stěžovatel opět veden snahou vést „spor pro spor“. Vznesené námitky *prima facie* nemohou být důvodné – stěžovatel užívá institutu správní žaloby jako náhrady za kasační stížnost, tedy aby napadl u jednoho krajského soudu rozhodnutí jiného krajského soudu, případně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které ani žalobou napadeno být logicky nemůže, přičemž tyto své úkony dále řetězí – a kasační stížnost proti odmítavému usnesení Krajského soudu v Praze je tak zcela zjevně bez naděje na úspěch. Nejvyšší správní soud v souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil k provedení standardních procesních úkonů, tj. nevyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti a k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Zdejšímu soudu je totiž z úřední činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 7 As 176/2012 či sp. zn. 2 As 245/2015), že shora uvedené výzvy vůči stěžovateli neplní svůj účel a nevedou k řádné procesní přípravě řízení. Tyto výzvy naopak rozehrávají písemný „ping pong“ mezi stěžovatelem a zdejším soudem, který prodlužuje řízení o kasační stížnosti o několik týdnů až měsíců. Stěžovatel zpravidla požádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však tyto žádosti zamítne, neboť shledá kasační stížnost zjevně bezúspěšnou. Výsledkem řízení pak obvykle bývá jeho zastavení pro nezaplacení soudního poplatku (viz např. usnesení ze dne 4. 11. 2015 č. j. 2 As 223/2015 - 43 či ze dne 8. 10. 2015 č. j. 3 As 185/2015 - 40, která byla stěžovateli doručena a jejich obsah je mu proto znám).

[5] Nejvyšší správní soud nepochyboval, že tento bezúčelný a zcela neefektivní postup by se opakoval i v posuzované věci. Jako v jiných obdobných věcech – srov. např. nedávné usnesení č. j. 6 As 262/2015 - 7 ze dne 30. listopadu 2015 – proto i tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud *a limine* odmítá pro vady podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s., s odkazem na odůvodnění, jehož se stěžovateli bezpočtukrát již dostalo, např. právě v posledně citovaném usnesení č. j. 6 As 262/2015 - 7. Krom toho má 6. senát pochybnost, zda takto koncipovanou kasační stížnost vůbec lze obsahově za vážně míněnou kasační stížnosti považovat a zda by správně podání stěžovatele nemělo být zapsáno do rejstříku Na a vyřízeno neformálně přípisem, příp. vzhledem k jejich sériovosti a stereotypnosti založeno bez odpovědi.

[6] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 9. března 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu